

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

АЛИБУНАР, АВГУСТ, 2006. ГОДИЊЕ
ГОДИНА XVII БРОЈ 2683

Радикали полако али сигурно долазе на власт

Од свог оснивања СРС води жестоку политичку борбу са политичким неистомишљеницима по питању националних мањина. Огроман број лажи је пласиран бирачима, поготово пред саме изборе. Многе су политичке партије своје политичке поене управо бележили на сејању лажи о СРС, то раде и данас. Тешко је било припадницима СРС да након таквих лажи објасне људима да то није истина. Трошила се огромна енергија у таквим дискусијама. Прилика да се у средсреди разговор на животне теме, проблеме ове земље који се морају решавати у што краћем року, као и егзистенцијални проблеми народа, сваког човека понаособ, губила се у празним причама и објашњењима. На срећу, свакога дана, свих ових година, СРС је радила на себи, јачала своју инфраструктуру и користила сваку прилику јавног наступа да свој програм приближи народу и ближе објасни за какву се политику залаже.

У лажи су кратке ноге, каже наш народ. Тако и та накарадна политика све више престаје да има утицај на бираче. Не желе више ни румуни ни мађари ни словаци ни били који други припадник националних мањина на овим просторима да слуша, а још мање да верује у такве приче. Желе људи, једноставно, да знају одговоре који су од животног значаја за њихове породице, места у којима живе. Наслушали су се свих ових година лепих а празних прича

о транзицији, европским интеграцијама, одрживом развоју и ко зна каквим небуло-зама, док нам је за то време пољопривреда пропадала, привреда распродана, народ остао на улицама без посла, а корупција и криминал нарасли као никада. СРС нуди конкретан програм, а то је пре свега борба против криминала и корупције, увођење правне државе, јасне и видљиве економске и социјалне правде, и то што пре, док нисмо, и као држава а и као народ који живи на овим просторима, завршили у амбису.

Биће ускоро и нови избори, како локални тако и републички. Растрчаће се опет

које какви мангупи и политички преваранти да упозоравају бираче о опасностима које вребају од доласка СРС на власт, покушају на тај начин да, евентуално, освоје неко важно место у власти и истог тренутка престану да мисле о бирачима већ, наравно, о томе како да и овај мандат што боље искористе за неке само њима познате циљеве.

СРС је данас највећа политичка снага у овој земљи и 2007. година је година када СРС преузима одговорност за ову државу и народ. То је већ свима јасно, то показују све анкете. Из тог разлога се неће дододити прича из претходног пасуса. СРС има доволјно способних и одговорних људи да све преузете обавезе савесно и поштено обаве и испуне оно што обећају својим комшијама.

Оснивач и издавач Проф. Др Војислав Шешељ; главни и одговорни уредник Јелена Божић Талијан, Уредник издања Синиша Добричинац; редакција: Стевица Деђански; фотографије: З. Шукунда; Техничка обрада и компјутерски прелом Зоран Шукунда. Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године.

Формиран месни одбор СРС Локве

Српска радикална странка у свом чланству, од самог оснивања, броји доста велики број чланова, припадника националних мањина. И поред тога у некима насељеним местима, насељена углавном румунима, нисмо могли да формирамо Месни одбор. Отпор према СРС настао негативним деловањем појединачних политичких партија, био је толико велики да је то, заиста, трајало до данас. Локве су један од очитих примера. Јасна политика СРС, која се не мења већ је доследна и конкретна и пружа праве одговоре на сва питања, без лажних обећања, дала је резултате и у том месту. Након 15 година постојања и деловање СРС на политичкој сцени Србије и у том месту је пробијена баријера и формиран је Месни одбор. Млади људи више нису били спремни да слушају празна обећања, већ желе да сада утичу на своје животе и живот свога места, и убеђени су да им то СРС може омогућити брже од осталих који су ту прилики имали већ доволно времена. Време је да се шанса пружи и СРС да и они ураде све оно што су зацртали у свом програму и то пренесу и у саме Локве.

Поводом организовања рада Месног одбора, организована је и трибина у селу, на којој је поред народних посланика Милоја Мирчића и Стевице Дејанског, посланика АП Војводине Синише Добричинца, председника општинског одбора СРС Алијбунара Вукојице Бабића и председник месног одбора Локве, Панта Чобан. Присутни су упознати ближе са политиком СРС, као и значајем рада месног одбора у Локвама. Колики је значај формирања месног одбора СРС у Локвама најбоље говоре реакције политичких неистомишљеника који ни данас не могу да се помире са том чињеницом, већ на све стране покушавају да, подметањем ногу, сруше позитивно размишљање мештана Локава.

Општински одбор СРС Алијбунара као

гест охрабрења за бољи и успешнији рад фудбалског клуба у Локвама поклонио је 5 фудбалских лопти за тренинг. Мали поклон, али сматрамо да се младим људима који желе да се баве спортом треба пружити макар и минималне услове за

рад. Надамо се да ће и мештани, који су у могућности, помоћи младим људима да се баве спортом, да себе пронађу у томе.

Г-17+ Игра прљаво, зар не?

Кажу да је у политици све дозвољено. Закон је, додуше уредио мало ту материју и донео неке прописе, којих би требало да се придржавају учесници у политичком животу. Нажалост веома смо често у прилици да видимо или чујемо како се та правила крше. На већину таквих испада ми не желимо да реагујемо, али када је у питању манипулација децом онда човек, једноставно, неможе а да не реагује.

Радник библиотеке даје себи за право да деци подели листе, које родитељи треба да потпишу и наравно да врате запосленом

у библиотеци. То можда неби било ништа страшно да се не ради о прикупљању потписа за забрану рада СРС. Запослени, члан Г 17, у намери да оствари неки поен код својих лидера из своје странке, додели себи право да, за време радног времена, прикупља потписе, на шта се ми неби освртали, јер је то проблем оснивача и оног ко плаћа тог и таквог радника, али за те потребе искористити децу, чланове библиотеке, је не само кршење Закона што подразумева подношење Кривичне пријаве и одговорност код надлежног суда, већ крајње аморалан чин који доказује да неке политичке партије и њихови чланови не бирају средства да остваре свој циљ. Та политичка групација ни на такав начин, сасвим сигурно, неће спречити успех СРС на следећим изборима. Ми ћемо и у нове изборе, као и до сада, ићи поштено, аргументима и отворено. Плашимо се једино Бога, а било би време да и још неки мало размисле о томе.

Иланџа данас, а сутра

Село Иланџа у 21. веку је можда једно од ретких села у земљи које и данас има турску калдрму или земљани пут (док не падне киша).

Људи који живе у улицама без пута, муку муче са прашином и блатом. Покушавају са петицијом, обраћали се Месној заједници, председнику општине, али све је узалуд: МЗ нема средстава за, али ни слуха за ????????????? ове људе. Председник општине Гдин Ђурувија нема (тренутно) интерес до изборне кампање као ни прошли пут. У тим улицама живе људи који су своје обавезе према држави измиривали све до данас, а за узврат држава им није омогућила чак ни турску калдрму коју имају остале улице у селу. Обећавају сви сем оних који су то требали да ураде. Решење сигурно постоји, само треба мало снаге, воље и мало памети да се то уради. Да не би било како само критикујем, предлажем и нека решења:

1. Новац од продаје гаса који је општина противзаконито задржала на штету МЗ у износу од 8 милиона динара, могао је да се инвестира у путну мрежу.
2. Од ренте за експлоатацију нафте у нашем атару (никад ниједан динар нисмо добили као село).
3. Кредит код Покрајинског фонда за развој.
4. Кредит или бесповратна средства од Министарства Пољопривреде за развој села.
5. Конкурсање за разне донације.

Сигурно да постоји и низ других решења за овај проблем. За то је потребна озбиљна и поштена власт што актуелна како у селу тако и у СО-е. Због тога молим све оне који воле своје место у држави да добро размисле пре него што заокруже име или листу. Избори за општину су близу, па тако и обећања за решење овог проблема.